

JAPONSKI ČEVLJI

Znano je, da so Japonci po splošnem naziranju najciviliziranejši (najbolj omikan) narod na Vzhodu, pa vendar je najti malo dežel, kjer se tako slepo drže stare tradicije (izročila) kakor v državi »Vzhajajočega sonca«. Pri verskih obredih, v družinskem življenju, v glasbi, v gledališču in v rokoborbnih arenah se ravna Japonci še vedno po stari narodni tradiciji.

Še bolj zanimiva ko njihova obleka so pa pri Japoncih čevlji. Največ nosijo sandale posebne oblike, ki so narejene iz cega in obstojajo le iz pete in podplata, na katerega je pričvrščen zelo enostaven usnat jermen, ki drži sandalo na nogi. Razumljivo je, da se taka obutev ne prilega čvrsto nogi in da mora tisti, ki jo nosi, neprenehoma paziti, da noge preveč ne dviga.

Zelo različen je material (snov), iz katerega so napravljeni ti čevlji. Lepše vrste teh čevljev izdelujejo iz posebne mešanice različnih snovi, gornji del sandala je pa narejen iz svile v različnih barvah. Navadne sandale pa delajo iz cenene in lahkega materiala. Najcenejše imajo lesene podplate.

Poglavitna prednost te obutve je cenežnost; njihova cena se giblje od pol do dveh jenov (v našem denarju približno 27 do 28 dinarjev), preproste sandale z lesenim podplatom so pa še cenejše. Še eno prednost ima ta obutev, ki pa pride v poštev le na Japonskem. Tla japonskih hiš so v notranjščini pokrita s slamnjačami, katere neprestano čistijo; zato tudi nikomur ne pade na um, da bi stopil v hišo s čevlji. Zunaj pred vsako hišo boste našli vedno veliko število v vrsto postavljenih sandal. Tam jih je dolžan vsak sezuti in to je pri sandalah zelo enostavno, ker se jih pri sezuvanju ni treba niti z rokami dotikati. V hiši oziroma stanovanju se nosijo na nogah le nogavice ali pa sploh nič. Samo po hodnikih nosijo lahke domače čevlje. Ta običaj se je obdržal v vseh japonskih templjih; vsak, kdor hoče stopiti v svetišče (pagodo), si mora prej sezuti čevlje. Samo v izrednih primerih vam nudijo gumijaste

zimske čevlje, pa še te so namenjene bolj za udobnost tujcev in letoviščarjev.

To, kar smo dosedaj povedali, se pa ne nanaša na vse Japonce. Današnja japonska mladina se ne razlikuje mnogo od evropske šolske mladine. Njena obleka je po večini temne barve, enostavna in praktična, na nogah pa nosijo čevlje evropskega sloga, samo s to razliko, da so prilagojeni japonski nogi. Posledica teh evropskih čevljev je bila, da se jim je moralo prilagoditi tudi pohištvo. Medtem ko v japonskih hišah vobče ni miz in ne stolov, so v japonskih šolah šolske klopi ravno take kakor pri nas.

Prav tako so oblečeni tudi uradniki. Ti nosijo zelo radi evropsko obleko in čevlje, toda samo, kadar so na ulici in v uradu, doma so pa napravljeni po japonsko. Isto je pri ženskah in moških, ki so zaposleni na tramvajih, avtobusih, na železnici itd. Ti nosijo izključno evropsko obutev in še uniformo.

Ženska evropska obutev z visoko peto je na Japonskem velika redkost. Ker nosijo Japonke evropske čevlje le pri uniformah, je razumljivo, da imajo čevlji nizko peto. Drugače pa za družbe, posete in zabave nosijo le sandale, o katerih smo že govorili. Razen nekaterih žen iz najvišjih krogov, nosijo čevlje z visokimi petami le plesalke in igralke.

Medtem ko je pri nas razlika med žensko in moško nogavico zelo vidna, ni na Japonskem nobene razlike v obliki, samo v barvi. Žene nosijo izključno bele, moški pa običajno temnomodre nogavice. Nogavice so zelo kratke in segajo nekoliko nad členke. Zelo je zanimivo, da so spredaj te nogavice razdeljene v dva dela, eden je za palec, drugi pa za ostale prste. Izdelujejo jih iz bombaža ali pa iz svile. Nogavice so zelo priljubljeno prodajno blago, prodajajo jih tudi po ulicah. Te nogavice nosijo Japonke tudi, kadar obujejo evropske čevlje. Če pa so v kimonu, japonskem narodnem oblačilu, imajo sandale. Sicer pa obujejo k evropski obleki tudi evropske nogavice, ki so pa seveda izgotovljene doma.